

Sygn. akt IV CSK 727/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku E. M. S. , M. W. S.

i M. M. P.

przy uczestnictwie R. J. K.

o podział majątku wspólnego, zniesienie współwłasności i dział spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 kwietnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 11 czerwca 2015 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W sprawie z wniosku E. M. S., M. W. S. i M. M. P. przy uczestnictwie R. J. K. o podział majątku wspólnego, zniesienie współwłasności i dział spadku Sąd Okręgowy w Z. postanowieniem z dnia 11 czerwca 2015 r. oddalił apelację uczestnika od postanowienia Sądu Rejonowego w Z. z dnia 24 lutego 2015 r.

W skardze kasacyjnej uczestnik uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (zob. np. postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka (zob. np. postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., I CSK 178/07, nie publ., z dnia 21 lipca 2005 r., V CSK 18/05, nie publ.).

W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to, by przedstawione zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze oraz uniwersalnym znaczeniu wykraczającym poza ramy sprawy, w której wniesiono skargę kasacyjną. Dla wykazania takiej jego kwalifikacji skarżący powinien przede wszystkim jasno określić treść i zakres zagadnienia prawnego oraz przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen i wątpliwości związanych z rozumieniem, czy stosowaniem przepisów prawa.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać zagadnieniu sformułowanemu przez skarżącego, którego uzasadnienie oparte na kwestionowaniu - w oparciu o własne przekonanie - oceny prawnej Sądu Okręgowego co do sposobu jego rozstrzygnięcia, zmierza w istocie do uzyskania odpowiedzi co do trafności

zaskarżonego postanowienia, a nie do wyjaśnienia problemu prawnego o uniwersalnym znaczeniu.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.